

en defensa pròpia.

"De fet, la protesta existent en el fons de tots els pits bascos va acabar per traduir-se en una explosió d'indignació, que va impulsar a agafar les armes a tots els habitants, quan varen veure que el seu territori, on hi regnava la tranquil·litat més completa i on no hi existia el més petit perill de comunisme, ni de persecució religiosa, era invadit, com una terra de conquesta, pels carlistes navarresos, els quals als crits de VIVA LA RELIGIÓ i VIVA ESPAÑA! entraven per Cegama, Segura i Atoun, sense que ningú els hagués atacat.

"El rumor popular assegura que els requetès portaven al davant el capellà de Lazaun, don Mónico, el qual portant en una mà un gran crucifix i en l'altre un fusell, alentava la seva tropa al crit de: POR SAN MIGUEL Y POR LA RELIGIÓN!. Era la guerra.

"Per als bascos, un fet era evident: el moviment militar, secundat pels carlistes i falangistes, no era, segons ells un moviment dirigit solament contra el comunisme, sinó contra les fermes aspiracions d'autonomia del país basc, i la defensa de la religió, en aquest cas, els semblava solament un pretext invocat pels nacionals - es a dir els facciosos - per tal de dissimular altres mircs polítiques."

No es, doncs, en defensa de la Patria, Religió i Família, que s'han aixecat els militars facciosos. Són altres els mòbils que els han llançat a la lluita. I entre aquest mòbils hi ha l'ofegament de les llibertats dels pobles; concretament, en el nostre cas: contra la llibertat de Bascònia i contra la llibertat de Catalunya. Contra la llibertat que en un temps havia simulat defensar Cambó, però que quan ha vist que la llibertat de Catalunya, portava aparellada la llibertat econòmica i social del nostre proletariat, ha renegat d'ella, i ha abandonat la defensa de la llibertat de la Patria per tal de defensar els privilegis del patrimoni, representat en ell per la set d'acumular milions i més milions, encara que sigui a costa de milers de vides dels catalans que lluiten per a l'assoliment d'una Catalunya lliure, en la qual hi podrà viure només homes lliures i homes dignes. I és inútil dir que en aquesta Catalunya no hi podrà viure mai la tènica persona d'un Cambó.

NOTICIARI DE LA QUARTA COLUMNA MACIÀ-COMPANYS

Delegació a Barcelona

El company Marinó, cap de les Oficines de la Quarta Columna a Barcelona ens transmet la següent nota:

"Es comunica a tots els familiars dels nostres milicians que lluiten al front d'Aragó, Sector d'Alcanyis, que han de passar per les nostres Oficines Generals de la Quarta Columna Macià-Compans, instal·lades a la Rambla de Catalunya, núm. 24, principal (telèfon 13.114), per tal de recollir els girx que hem rebut del front i cobrar els subsidis que els corresponguin.

Aquesta disposició de pagament, ha pogut portar-se a terme gracies a les gestions fetes pels companys del Comitè de la Federació de Barcelona-Ciutat d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb la qual cosa s'evitarà molesties i retards de cobrament als familiars dels milicians, que en tot moment ofereixen llurs vides per la causa antifeixista, guiats per la bandera de les quatre barres.

Als Ajuntaments de Catalunya

Es prega als Alcaldes de les poblacions de: Tarragona, Vilanova i la Geltrú, Terrassa, Castellvell i Vilar, Farnés de la Selva, Olesa de Montserrat, Campdevànel, Arbúcies i La Bisbal, que, prèvia autorització per escrit dels familiars dels combatents, tin-